

התובעות:

1. ספיר סלוצקר עמראן
2. שירלי נדב
3. האגודה לזכויות האזרח בישראל ע"ר 580011567
ע"י ב"כ עוה"ד אבנר פינצ'וק ו/או שרונה אליהו חי ו/או
דן יקיר ו/או עודד פלר ו/או טלי ניר ו/או גיל גן-מור ו/או
נסרין עליאן ו/או משכית בנדל ו/או טל חסין ו/או
אן סוצ'יו ו/או רגד ג'ראיסי ו/או רעות כהן ו/או רוני פלי
ו/או סנא אבן ברי ו/או שדא עאמר ו/או אורי סבח

מהאגודה לזכויות האזרח בישראל
רחוב נחלת בנימין 75, תל אביב 65154
טלפון: 03-5608185, פקס: 03-5608165

- נ ג ד -

הנתבעים:

1. משטרת ישראל
2. סנ"צ יצחק מנשי, סגן מפקד תחנת משטרה לב תל אביב

ע"י פרקליטות מחוז תל אביב-אזרחי, תל אביב
מרחוב מנחם בגין 154 (קומה 10) ת"א 33475

מהות התביעה: נזיקת
סכום התביעה: 50,974.3 ש"ח

כתב תביעה בסדר דין מהיר

1. הנתבעת 1 (להלן: "הנתבעת") היא משטרת ישראל, אשר אחראית על פעולותיהם של הנתבע 2 ושל כל השוטרים שפעלו בהפגנה, וזאת מכוח אחריות ישירה ואחריות שילוחית של הנתבעת.
2. הנתבע 2 (להלן: "הנתבע") הוא סגן מפקד תחנת לב תל אביב במשטרת ישראל, שהיה מפקד או אחד ממפקדי כוחות המשטרה, שפעלו במהלך הפגנה של קהילת יוצאי אתיופיה, שהתקיימה בתאריך 3.7.2016 בצומת קפלן ודרך בגין בתל אביב (להלן: "ההפגנה").
3. התובעת מס' 1, ספיר סלוצקר עמראן, היא פעילה חברתית, שהקימה וריכזה בעבר בתובעת 3 (להלן: "האגודה") את פרויקט "דוקורייטס", וכיום עובדת באגודה כמתמחה במחלקה המשפטית.
4. התובעת מס' 2, שירלי נדב, היא פעילה חברתית ועובדת באגודה כרכזת פרויקט "דוקורייטס".
5. התובעת מס' 3, האגודה, היא עמותה, הפועלת להגנה על זכויות אדם בישראל ובשטחים הנתונים לשליטתה, ובכלל זה הזכות לחופש הביטוי והמחאה. במסגרת זו מנהלת האגודה את פרויקט

"דוקורייטס", שעניינו הגנה על זכויות מפגינות ומפגינים ועל חופש הביטוי והמחאה (להלן: "הפרויקט" או "דוקורייטס").

6. הפרויקט מעניק ייעוץ, ליווי ותמיכה במימוש זכויות מפגינות ומפגינים עובר להפגנה, במהלכה ולאחריה; הוא מקיים סדנאות ללימוד על זכויות המפגינים ולתיעוד אירועי מחאה והפגנות, ומחזיק במאגר מצלמות וידאו שמשמשות לתיעוד הפגנות ואירועי מחאה, תוך התמקדות במפגש בין מפגינים לבין שוטרים במהלך. כל זאת, על סמך הניסיון הנצבר בארץ ובעולם, שלפיו תיעוד וידאו משמש כגורם מרסן שמפחית אלימות, ומצמצם הפרות של חופש המחאה, כמו למשל, שימוש מופרז בכוח משטרה, פיזור הפגנות שלא כדין, עיכוב ומעצר שלא כדין של מפגינים, ועוד. תיעוד וידאו גם יכול לשמש כראיה בבירור מקרים של הפעלת אלימות נגד מפגינים או האשמות וחשדות שמעלה המשטרה נגד מפגינים. נוסף על כך, תיעוד הפגנות הוא כלי רב עוצמה במאבקים חברתיים, הוא מאפשר להציג את המאבק באופן אפקטיבי לציבור הרחב, להשפיע על סדר היום הציבורי ולשמש ככלי לשינוי מדיניות.

7. למעלה מהצורך יצוין, שתיעוד של הפגנות והתנהלות כוחות השיטור במהלך, הוכר על ידי בתי המשפט בארץ ובעולם החופשי כחלק בלתי נפרד מחירות הביטוי (בג"ץ 8337/15 מרמור נ' מפקד מחוז ירושלים במשטרת ישראל (9.12.2015); עפ (י-ם) 27335-03-10 מזרחי נ' מדינת ישראל (13.6.2010); ת"פ (ת"א) 40229-02-10 מדינת ישראל נ' נגאר (17.7.2011); ת"פ (כ"ס) 30751-11-09 מדינת ישראל נ' זר (5.5.2013)). בית המשפט העליון אף קבע, כי הבטחת "חופש התיעוד", שכאמור מהווה חלק מחופש ההפגנה, נמצא באחריותה של משטרת ישראל.

8. במסגרת עבודתן באגודה וכחלק מפעילותו של פרויקט דוקורייטס, נשלחו התובעות 1 ו-2 לתעד את מהלך ההפגנה ואת התנהלות השוטרים שבאו במגע עם מפגינים. שוטרים שפעלו מטעמה של הנתבעת תקפו את התובעות 1 ו-2 וגרמו להן נזק, וחיבלו שלא כדין בצידוד התיעוד שבבעלות האגודה ושימש את התובעות 1 ו-2 למילוי תפקידן. השוטרים התוקפים לא ענדו תגי זיהוי בניגוד לדין, ואף סירבו להזדהות לאחר אירועי התקיפה - למרות שנדרשו לעשות זאת על ידי התובעות - בגיבוי ובעידוד של מפקדיהם לרבות הנתבע 2.

9. כיוון שכך, להלן יזוהו השוטרים התוקפים באמצעות תצלומים, שצולמו על ידי התובעות 1 ו-2, ויכוננו "שוטר א'" "שוטר ב'" וכן הלאה, ובמקובץ יכוננו "השוטרים התוקפים". ככל שהנתבעת תימנע מלקבל עליה את האחריות למעשיהם ולמחדליהם של השוטרים התוקפים, שומרות התובעות את זכותן לתקן את כתב התביעה ולצרפם כנתבעים, לאחר שהנתבעת תמסור את פרטיהם כמתחייב על פי דין.

אירוע תקיפה ראשון

10. התובעות 1 ו-2 ליוו את ההפגנה כמשקיפות ותיעדו את המפגינים ואת השוטרים בהתאם לניסיון המקצועי. פעילותן זו הופרעה מעת לעת על ידי שוטרים, שדחפו אותן, ונעמדו בינן לבין האובייקטים המצולמים באופן מתריס ומכוון בעליל כדי לחסום את שדה הראייה ולסכל את התיעוד.

11. בשעה 20:30 או בסמוך לכך ליוותה התובעת 1 קבוצת מפגינים בשדרות יהודית לכיוון רחוב הנצי"ב, שם זיהתה שוטר שנוהג בתוקפנות כלפי מפגינים. השוטר לא ענד תג זיהוי ועל כן יכונה להלן שוטר א'. התובעת 1 ביקשה משוטר א' להזדהות תוך כדי שהיא מצלמת אותו באמצעות מכשיר טלפון חכם. בתגובה שוטר א' חטף מידיה את מכשיר הטלפון והטיח אותו בחוזקה בקרקע. כתוצאה מכך ניזוק מכשיר הטלפון, פעולתו שובשה, ובמשך דקות ארוכות לא ניתן היה לצלם באמצעותו. גם הסרטון, שצילמו נקטע בשל אלימות שוטר א', לא נשמר בזיכרון המכשיר.
12. התובעת 1 הרימה את מכשיר הטלפון וחזרה על בקשתה ששוטר א' יזדהה. שוטר נוסף, שיכונה להלן שוטר ב', הורה לשוטר א' שלא יענה לבקשתה ושיתרחק מהמקום.
13. עתה ביקשה התובעת 1 גם משוטר ב', שגם הוא יזדהה, אך זה השיב לה בגסות "תעופי לי מהעיניים, למה מי את בכלל, אני לא חייב לך כלום".
14. שוטר א' ושוטר ב' זוהו לאחר ההפגנה על ידי התובעת 1 בחומרי הווידאו שצולמו על ידה ועל ידי התובעת 2.

צילום של שוטר א' מצורף ומסומן ת/1.
צילום של שוטר ב' מצורף ומסומן ת/2.

1/ת
2/ת

אירוע תקיפה שני

15. בשעה 20:25 לערך ליוותה התובעת 2 מפגינים ושוטרים שהתפרשו בשדרות יהודית. בסמוך לבית מס' 28 ברחוב הבחינה התובעת בשוטרים שהתחילו לדלוק אחר אחד המפגינים. השוטרים לא ענדו תגי זיהוי.
16. המפגין רץ לכיוון המזרחי של שדרות יהודית (לכיוון רחוב בית הילל), נכנס אל החצר האחורית של בית מס' 34 והשוטרים דלקו אחריו. התובעת 2 עקבה אחריהם אל תוך החצר על מנת לתעד את המגע בינם לבין המפגין. כשהגיעה לחצר ראתה את שני השוטרים מצמידים את המפגין בחוזקה אל הקרקע במרפקיהם ובברכיהם.
17. בשלב זה הבחינה התובעת 2 במפגין נוסף, שעמד בסמוך אליה וביקש מהשוטרים להרפות מהמפגין שנמחץ אל הקרקע למרות שלא גילה סימני התנגדות כלשהם. היא פנתה אליו וביקשה ממנו להאיר את ההתרחשות בעזרת פנס שבמכשיר הטלפון שלו, כיוון שהחצר חשוכה ועל כן המצלמה אינה מצליחה לתעד את ההתרחשות האלימה.
18. לפתע וללא כל התרעה מוקדמת התנפל על התובעת 2 מהצד שוטר, שככל הנראה נכנס באותו רגע לחצר, ושיכונה להלן "שוטר ג'". הוא חטף את המצלמה מידיה והטיח אותה בעוצמה על הקרקע. כיוון שהמצלמה הייתה מאובטחת ברצועה לידה של התובעת, התעקמה כף ידה בחוזקה ונגרמו לה חבלה וכאבים עזים שהלכו והחמירו בהמשך.
19. התובעת הרימה את המצלמה מהקרקע אך באותו הרגע התנפל עליה שוטר אחר, שיכונה להלן "שוטר ד'", חטף את המצלמה מידיה בשנית ושוב הטיח אותה בקרקע. לאחר מכן הוא דחף את התובעת

בפראות לעבר היציאה מהחצר. התובעת עוד הספיקה להרים את המצלמה, אבל לא את הסוללה, שהתעופפה לתוך חשכת החצר.

ת/3 העתק סרטון וידאו המתעד את האירוע, שבו ניתן רק לשמוע את השתלשלות העניינים מצורך ומסומן ת/3.

20. התובעת פנתה אל שוטר ג' ואל שוטר ד' בדרישה שיזדהו בפניה, אך הם התעלמו מבקשותיה. שוטר ג' ושוטר ד' זוהו על ידי התובעת 2 בתמונות שצולמו על ידיה ועל ידי התובעת 1 במהלך ההפגנה.

ת/4 צילומים של שוטרים ג' וד' מצורפים ומסומנים ת/4.

סירובים חוזרים למסור פרטים מזהים

21. מאוחר יותר, התרכזו המפגינים שעוד נותרו במקום ברחבה שמתחת למרכז עזריאלי ומולם התרכזו המוני שוטרים, שהמתינו בחוסר מעש לסיום ההפגנה. בשעה 22:50 או בסמוך לכך, זיהתה התובעת 1 את שוטר ב' וביקשה ממנו שוב להזדהות אך הוא סירב. תחת זאת, ארבעה מחבריו של שוטר ב' הקיפו את התובעת 1, תוך שהם משמיעים הערות מלגלוג ומאיימות, שמרמזות כאילו התובעת 1 מפריעה להם במילוי תפקידם - פרקטיקה מוכרת וידועה לשמצה, שלפיה טופלים שוטרים על מי שמתלונן עליהם האשמות שווא של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, ופעמים רבות גם תקיפת שוטר כביכול.

22. בעת הזו כבר נכח במקום עו"ד אבנר פינצ'וק, שממונה על עבודת התובעות באגודה, ושנזעק למקום בעקבות הדיווח על תקיפתן בידי שוטרים. עו"ד פינצ'וק ניגש, יחד עם התובעות 1 ו-2, לקבוצת שוטרים שנחזו על פי מדיהם ודרגותיהם כמפקדים בכירים. עו"ד פינצ'וק הציג את עצמו בפני הנתבע 2 לאחר שזה הזדהה כמפקד הכוח. הוא סיפר לנתבע על השוטרים שתקפו את התובעות, והלין על כך שלא היו מזהים בתגי זיהוי, ואף דחו את כל בקשות התובעות להזדהות. בהסתמך על עדותה של התובעת 1, הצביע עו"ד פינצ'וק על שוטר ב', שעמד במרחק מה, וביקש מהנתבע 2 להורות לו להזדהות.

23. הנתבע 2 הגיב בזלזול לדרישתו של עו"ד פינצ'וק לסייע לו בזיהוי השוטרים התוקפים, והשיב שאם יש לו טענות או תלונות "תפנה למח"ש ברחוב השלושה".

אחריות הנתבעים

24. התקיפות והחבלות נגד התובעות 1 ו-2 כמו גם השחתת המצלמות שהיו בידיהן בוצעו בידי השוטרים התוקפים בכוונת מכוון ו/או במטרה להפסיק את פעולת התיעוד של התובעות ובמיוחד כדי למנוע מהן לצלם אותם ושוטרים אחרים מפריים את חובותיהם, תוקפים ומכים מפגינים ו/או אזרחים בניגוד לדין, ללא כל עילה נראית לעין ו/או באופן ובעוצמה שאינם סבירים ואינם מידתיים.

25. השוטרים התוקפים תקפו את התובעות 1 ו-2 והשחיתו את המצלמות מתוך כוונה ו/או במטרה להרתיע ולהלך אימים עליהן ועל כל מי שתרצה בעתיד לתעד שוטרים בעת מילוי תפקידם, ובפרט בעת שהם מתעמתים עם מפגינים.

26. מהנסיבות העובדתיות, התנהגותם האגרסיבית והברוטאלית של השוטרים התוקפים נגד גופן של התובעות 1-2, תקיפתן ללא הצדקה והשחתת המצלמות, מהווה תקיפה כמשמעותה של העוולה בסעיף 23 לפקודת הניקין [נוסח חדש], תשכ"ח-1968 (להלן: "פקודת הניקין").

27. המצלמות שהושחתו בידי השוטרים התוקפים הן "מחשב", והמידע שצולם באמצעותן הוא "חומר מחשב" כהגדרתם בחוק המחשבים, התשנ"ה-1995, והשוטרים התוקפים הפריעו שלא כדין לשימוש בהן, ובכך ביצעו עוולה אזרחית, כאמור בסעיף 7 לחוק המחשבים.
28. חובתם החוקית של שוטרים להזדהות, נועדה להרתיע מפני שימוש לרעה בסמכויות שיטור, והפרת חובה זו על ידי השוטרים התוקפים – בהיתר ו/או בעידוד ו/או בהעלמת עין של הנתבעים – היא שאפשרה את האלימות ואת מעשי התקיפה וההשחתה של השוטרים התוקפים נגד התובעות.
29. השוטרים התוקפים פעלו מתוך ובשל הידיעה, כי המצלמות והמידע המצולם באמצעותן עשויים – בנסיבות העניין ומניסיון העבר במקרים דומים – להיות דרושים לראיה בהליך שיפוטי, וכי השמידו ו/או עשו אותם בלתי ניתנים לקריאה, לפענוח או לזיהוי, והכל בכוונה למנוע את השימוש בהם לראיה בניגוד להוראות סעיף 242 לחוק העונשין.
30. הנתבעים ביחד או לחוד, פעלו במעשיהם המתוארים לעיל, כולם ו/או בחלקם, שלא כפי ששוטר ו/או אחראי על אכיפת החוק סביר ונבון היה עושה באותן נסיבות ו/או היה פועל במיומנות ו/או בנקיטת מידת זהירות באותן נסיבות כלפי אזרח, ומהתרשלות זו נגרמו נזקיהן המתוארים של התובעות.
31. התובעות אינן יודעות ואין באפשרותן לדעת מה היו הנסיבות הממשיות אשר גרמו למקרי התקיפה שגרמו לנזקיהן, והנזקים נגרמו על ידי "דבר מסוכן" ובנסיבות שבהן הייתה לשוטרים התוקפים, לנתבע ולנתבעת שליטה מלאה עליו, וכי אירועי התקיפה מתיישבים יותר עם המסקנה כי השוטרים לא נקטו בזהירות סבירה מאשר עם המסקנה ההפוכה.
32. הנתבעת ו/או בעלי תפקידים מטעמה ו/או עובדיה ו/או שלוחיה, לרבות הנתבע 2, אשר הנתבעת אחראית למעשיהם ו/או למחדליהם באופן ישיר ו/או שילוחי, הפרו חובות המוטלות עליהם בחיקוקים, לרבות החיקוקים שיפורטו להלן, ואשר לפי פירושם הנכון נועדו לטובתן ו/או להגנתן של התובעות; הפרת החובות האמורות גרמה לתובעות נזיקים מסוגם ומטבעם של הנזקים שאליו נתכוונו החיקוקים האמורים:
- 32.1. סעיף 2 לחוק יסוד: כבוד האדם וחירותו – "שמירה על החיים הגוף והכבוד".
- 32.2. סעיף 3 לחוק יסוד: כבוד האדם וחירותו – "שמירה על הקניין".
- 32.3. סעיף 4 לחוק יסוד: כבוד האדם וחירותו – "הגנה על החיים הגוף והכבוד".
- 32.4. סעיף 5א לפקודת המשטרה [נוסח חדש], תשל"א-1971 – "הזדהות שוטר".
- 32.5. סעיף 2 לחוק המחשבים, התשנ"ה-1995 – "שיבוש או הפרעה למחשב או לחומר מחשב".
- 32.6. סעיף 280(1) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 – "שימוש לרעה בכוח משרה".
- 32.7. סעיף 242 לחוק העונשין – "השמדת ראיה".
- 32.8. סעיפים 378 ו-379 לחוק העונשין – "תקיפה".
33. הנתבעת ו/או שלוחיה, לרבות השוטרים התוקפים והנתבע 2, הפרו את חובתם החוקתית והבסיסית לשמור, להגן, לאכוף, לקיים ולכבד את זכויותיהן החוקתיות של התובעות לשלמות הגוף, לכבוד, לאוטונומיה לחירות ולקניין.

34. במעשיהם ו/או במחדליהם הפרו השוטרים התוקפים, הנתבע והנתבעת את זכויותיהן החוקתיות של התובעות בשל הפגיעה בשלמות גופן ובכבודן ו/או בשל כישלונם לשמור על שלמות גופן ועל כבודן, דבר המקנה לתובעות זכות עצמאית לפסיקת פיצויים לצד הפיצוי על נזקיהן האחרים.
35. מעשיהם ומחדליהם של הנתבעים ו/או מי מטעמם ו/או השוטרים התוקפים, האמונים על ביטחונם האישי של תושבי המדינה והאמורים לסמל את מערכת החוק והצדק במדינה, מכרסמים בעקרון שלטון החוק ובזכויות האדם הבסיסיות של כל אדם באשר הוא אדם.

אחריות הנתבעת

36. מבלי לגרוע מיתר טענות התובעות – הנתבעת אחראית באחריות שילוחית ו/או באחריות מעביד בגין המעשים ו/או המחדלים של השוטרים התוקפים ושל הנתבע 2 בהיותם שלוחיה ו/או עובדיה ו/או הפועלים מטעמה.
37. הנתבעת אחראית באחריות ישירה לנזקים אשר נגרמו לתובעות מהפעולות האלימות והמחדלים של שלוחיה בהיותם תחת מרותה ופיקוחה.
38. לחילופין, ומבלי לגרוע מכלליות האמור לעיל, אירוע התקיפה אירע בגין רשלנותה הבלעדית ו/או המכרעת של הנתבעת ו/או חוסר זהירותה ו/או פזיזותה בין בעצמה באופן ישיר ובין באופן שילוחי ע"י עובדיה ו/או שלוחיה ו/או מפקדיה ו/או עושי דברה ומי מטעמה ואשר התבטאו, בין היתר, במעשים ו/או במחדלים כדלקמן:
- 38.1. לא הכשירה את השוטרים התוקפים ואת הנתבע 2 לשימוש נכון וחוקי בכוח השררה שבתפקידם ולמניעת ניצולו לרעה;
- 38.2. לא הכשירה את השוטרים, לא הדריכה אותם ולא אכפה את החובה לענוך תג זיהוי גלוי לעין, ו/או להזדהות בעת שהם עושים שימוש בסמכויות שוטר, ו/או לפי דרישת כל אדם, לרבות התובעות 1 ו-2, שכלפיו הם משתמשים בסמכויות שוטר;
- 38.3. הורתה ולחלופין אפשרה לשוטרים התוקפים שלא לענוך תגי ו/או שלא להזדהות, ובכך עודדה ו/או אפשרה להם לנהוג באלימות, ו/או להפעיל כוח בלתי סביר בלתי מידתי כלפי אזרחים לרבות התובעות 1 ו-2;
- 38.4. לא הדריכה את השוטרים ואת הנתבע 2 ו/או לא הדריכה אותם מספיק לגבי ביצוע עבודתם כשומרי חוק.
- 38.5. לא הכשירה את השוטרים ולא הדריכה אותם לגבי זכותן של התובעות לתעד אותם ואת התנהלותם כלפי המפגינים ו/או אזרחים אחרים, ולגבי חובתם של השוטרים להימנע מלהפריע ולפגוע בפעולות התייעוד ובמתעדות, לרבות התובעות 1 ו-2;
- 38.6. העסיקה שוטרים ו/או שלוחים ו/או עובדים שאינם מיומנים ו/או אינם אחראיים. ו/או אינם שקולים ו/או בלתי ממושמעים ו/או אלימים ו/או תוקפניים ו/או רשלנים ו/או פזיזים;

38.7. לא נהגה בדרך סבירה ונאותה ומקצועית ובאופן שרשות סבירה וזהירה הייתה נוהגת בנסיבות המקרה ;

38.8. התנהגה בחוסר אחריות וללא סבירות וזהירות בנסיבות העניין ;

39. הנתבעת לא עשתה את שבכל יכולתה ו/או כל שהיה עליה לעשות ו/או כל שנכון ו/או דרוש היה לעשות כדי למנוע את אירועי התקיפה ונזקיהם, ו/או פעלה בקלות ראש ובחוסר זהירות ולא שמה לב ו/או לא השגיחה על אנשים המסורים לאחריותה ונטל ההוכחה מוטל על הנתבעת להוכיח את ההפך.

נזקי התובעות

40. מעשי האלימות והתקיפה של השוטרים כלפי התובעת 1 והתובעת 2 השפילו אותן, פגעו בזכויות היסוד שלהן, לרבות חופש הביטוי, והזכות לאוטונומיה ולכבוד, והסבו להן מכאוב ועוגמת נפש.

41. שבירת המצלמות, והפגיעות האמורות בתובעות 1 ו-2 מנעו מהן ומהתובעת 3 להמשיך ולתעד את ההפגנה, ופגמו בכושרן לתעד הפגנות אחרות בעתיד למלא את שליחותן.

42. כתוצאה מהתקיפה נגד תובעת 1, ניזוק מכשיר הטלפון החכם שבאמצעותו תיעדה את מהלך ההפגנה. מגן המסך נשבר ואירעו במכשיר תקלות וניתוקים, שהקשו ולעיתים אף מנעו מהתובעת לעשות בו שימוש רצוף לצורך תיעוד המשך ההפגנה. התובעת 3 שמכשיר הטלפון נמצא בבעלותה רכשה מגן מסך חדש תחת זה בעלות של 50 ש"ח.

43. כתוצאה מהתקיפה נגד תובעת 2 והטחת מצלמת הווידאו על הקרקע, יצאה המצלמה מכלל שימוש ונגרם לה נזק בלתי הפיך.

ת/5 דו"ח מעבדה המעיד על נזק בלתי הפיך למצלמה מצורף ומסומן ת/5

44. לתובעות נגרמו הנזקים המפורטים להלן :

44.1. מצלמה שיצאה מכלל שימוש מסוג Panasonic hev-160 שבבעלות האגודה בשווי 924.3 ש"ח ;

44.2. השחתת מגן מסך של טלפון חכם שבבעלות האגודה - 50 ש"ח ;

44.3. כאב וסבל, פגיעה בכבוד, פגיעה באוטונומיה ופגיעה בחופש הביטוי של תובעת 1, 25,000 ש"ח.

44.4. כאב וסבל, פגיעה בכבוד, פגיעה באוטונומיה ופגיעה בחופש הביטוי של תובעת 2, 25,000 ש"ח.

ת/6 קבלה על תשלום בגין מגן מסך חדש מצורפת ומסומנת ת/6

ת/7 קבלה על תשלום בגין המצלמה שנשברה המעידה על שוויה מצורפת ומסומנת ת/7

45. התובעות יטענו כי על הנתבעים חלה החובה לפצותן בגין הנזקים הנ"ל וזאת עפ"י פקודת הנזיקין ו/או עפ"י כל דין אחר.

46. מן הראוי להחמיר בפסיקת הפיצויים באשר השוטרים התוקפים, הנתבעים פעלו במכוון כדי להרתיע את התובעות ולמנוע מהן לתעד אלימות משטרתית ופגיעה במפגינים ובחופש המחאה. לא מדובר במקרה ייחודי ויוצא דופן. פעילות חברתיות וצלמות עיתונות, המתעדות הפגנות במצלמות וידאו או

במצלמות אחרות, מותקפות על ידי שוטרים שמנסים לחבל בצידוד הצילום שבידיהן ולסכל בכך את המשך התייעוד. בין שמדובר במדיניות מכוונת ובין ש"רק" בתרבות ארגונית ובפרקטיקות שהשתרשו אצל הנתבעת - מדובר בתופעה חמורה ששולחת מסר מאיים ומרתיע לכל מי שתעז לנסות בעתיד לתעד ולצלם בהפגנות, ומטילה אפקט מצנן על חופש הביטוי של מפגינות ומפגינים.

סוף דבר

47. כל הטענות בכתב תביעה זה נטענות במצטבר ו/או לחילופין ו/או בהשלמה הכול לפי הקשר הדברים והדבקים.

48. אין בהעלאת טענה ו/או אזכור עובדה בכתב תביעה זה כדי להעביר את נטל ההוכחה אל התובעות מקום שנטל זה היה מוטל על הנתבעים אלמלא נטענה הטענה ו/או אוזכרה העובדה.

49. לבית משפט נכבד זה הסמכות המקומית והעניינית לדון בתביעה זו, לאור מהות התביעה וזהות הצדדים.

אשר על כן, מתבקש כבי' בית המשפט, לזמן את ים ולחייבם, ביחד ולחוד, לפצות את התובעות בגין הנזקים שנגרמו להן כמפורט לעיל ו/או כל נזק אחר שיוכח במהלך המשפט, לחייבם בהוצאות משפט זה ובשכ"ט עו"ד ומע"מ כחוק.

כן מתבקש בית המשפט הנכבד ליתן לטובת התובעות, כל תרופה ו/או סעד ו/או ציווי לפי שיקול דעתו לשם עשיית צדק עימן.

בינואר, 2017

אבנר פינצ'וק, עו"ד שרונה אליהו-חי, עו"ד
ב"כ התובעות